

Publicerad 2006-07-05 01:29 av krister

Till alla er

För alla gånger som jag låg i det där diket
så fruktansvärt långt från ordens metamorfosiska lätthet,
likt en fjärils vilja, så fruktansvärt långt från,
att,
leta kloka vackra fräscha formuleringar, så otroligt
jävla fruktansvärt långt ifrån då, från det
genialiska, pretansiösa, kvicka, smutsiga

Då jag då, nu varför, vem, på vilket sätt inte ville ha en spegel utom för
att krossa; med rädslan för sju års olycka, så fruktansvärt otroligt, jävla
långt ifrån den stunden som en soldränkt balkong någonstans på det tuffaste
av östra Södermalm bjöd på den sega men ändå goda mozarella osten
och kvist tomaterna och Alkemisten och Leonard Cohen och så likgiltig till Perequita och The Pouges och
lite senare Arvo Pärt

Till alla er, och till mig själv, och att krypa utanför sin egen hud, min egen hud som är ett och en av all er
Av alla er,
som förstår och inte förstår och som vill läsa till punkt och som bryr sig, eller inte,
kan ni befästa, molnen, bergen, knarket, effekterna, musiken, förorten, hur mycket ni vill,
som jag själv

när jag låg i diket och det luktade sommar som vilken sommar som helst, och jag vill ligga i det där diket
igen och ibland och aldrig mer
för jag lyfter på den allra heligaste hatten av misstänksam kärlek

till alla er

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren krister med Poeter.se id #9177 innehar upphovsrätten